

Living the Lotus

Buddhism in Everyday Life

New Year's Issue

2022

Thông điệp năm mới

“Sống một cuộc đời tràn đầy sức sống”

Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai - Nichiko Niwano

Cảm nhận thực sự một cách mạnh mẽ rằng

“Thế giới mà chưa hạnh phúc về tổng thể thì sẽ không thể có hạnh phúc cá nhân”

Xin chúc mừng năm mới.

Mối đe dọa vi-rút corona dạng mới đã gây ra ảnh hưởng to lớn tới cuộc sống thường ngày kể từ năm kia tới nay. Gần đây thì số người bị lây nhiễm trong nước đồng loạt giảm đi nhưng trên thế giới thì cũng có những nước đang tăng trở lại. Từ nay về sau chúng ta cũng hãy tiếp tục nỗ lực trong việc phòng ngừa sự lây nhiễm chứ đừng lơ là.

Các bạn tín hữu của hội chúng ta vì đã học hỏi được việc đồng cảm với người khác nên cho dù đạo trường bị đóng cửa nhưng vẫn tiếp tục tới nhà hỏi thăm tình hình bằng điện thoại, gửi thư hay thư điện tử. Tôi thật sự cúi đầu kính phục.

Tôi tới nay luôn thừa rằng tôi muốn biến tai họa corona này thành cơ duyên để nhìn kỹ lại xem thứ mà con người nên đích thực coi trọng là gì.

Trong quá trình sự lây nhiễm lan rộng, việc lo lắng và đồng cảm rằng “Người ấy có khỏe mạnh không nhỉ”, “Bạn có không gặp rắc rối trong cuộc sống không”, “Bọn trẻ có ổn không nhỉ” là tâm lòng quan trọng nhất với tư cách là con người. Không phải là trong mấy việc thường nhật ngoài việc mài giũa tâm hồn như thế ra thì vốn từ đâu có không biết bao nhiêu thứ có thể lược bỏ (nguyên văn chữ Hán: 省 ̣ ̣ ̣) đi cũng được hay sao ạ?

Tôi đã nói chuyện rằng trong chữ “tỉnh (省)” có hai ý nghĩa là lược bỏ (tỉnh lược) và xem lại mình (tỉnh thức). Thông qua tai họa corona kéo dài tới hai năm, tôi nghĩ rằng không phải là chúng ta ai cũng đều đã làm rõ ràng hơn bao giờ hết là nên lược bỏ thứ gì, nên xem lại mình điều gì đúng không ạ?

Tai họa corona này thì cho dù giả sử là sự lây nhiễm ở Nhật Bản đã đi đến hồi kết nhưng nếu việc lây nhiễm ở các quốc gia khác vẫn tiếp tục thì tôi không biết khi nào chúng ta sẽ lại bị đẩy vào trong mối đe dọa một lần nữa.

Tôi chợt cảm nhận thực sự được một cách mạnh mẽ câu nói của Kenji Miyazawa “Thế giới mà chưa hạnh phúc về tổng thể thì sẽ không thể có hạnh phúc cá nhân”. Tôi luôn muốn chúng ta ai cũng đều nghiên ngẫm về câu nói của Kenji Miyazawa này, câu nói được mọi người cho là đã diễn tả được tâm lòng từ bi lớn lao của phật một cách hiện đại.

Đứng trên sự việc như thế này, tôi xin trình bày "Phương châm cho năm 2022" như sau đây.

Năm nay, hội chúng ta đã đón lễ kỷ niệm tám mươi tư năm sáng lập, và kể từ khi kế thừa pháp đăng đã ba mươi năm trôi qua.

Năm nay cũng được dự đoán là cuộc sống tự hạn chế ra khỏi nhà sẽ tiếp tục và tôi mong rằng chúng ta mỗi người đều đảm nhận công việc một cách nghiêm túc và mang tính sáng tạo để làm thế nào để nuôi dạy, tìm cách hình thành nhân cách cho các thanh niên, thiếu niên và trẻ nhỏ là những người gánh vác tương lai với tư cách là vợ chồng, với tư cách là cha mẹ, với tư cách là bậc ông bà cha mẹ, làm thế nào để sắp xếp chu đáo gia đình, thêm nữa là kế thừa truyền thống của đất nước mình để làm thế nào tạo dựng một quốc gia hài hòa tuyệt vời thông qua cuộc sống tín ngưỡng trong lúc vừa theo dõi sát tình hình lây nhiễm vi-rút corona đang mới.

Như tôi đã truyền tải trên tờ báo này năm ngoái, việc từng người là vợ chồng (thế hệ trẻ), cha mẹ (thế hệ trung niên), bậc ông bà cha mẹ (thế hệ cao tuổi) tận hiến toàn bộ khả năng cho mệnh đề căn bản là “trồng (nuôi dạy) người” là một việc vô cùng trọng yếu không chỉ trong hội chúng ta mà trong cả xã hội hay đất nước.

Điều căn bản đó trên hết là nằm trong giáo dục tại gia đình. Chỉ có giáo dục con người một cách thấu đáo, được dạy tính kỷ luật thông qua việc tề gia (sắp xếp chu đáo gia đình) thì việc giáo dục tại trường học cũng mới được đầy đủ và dẫn tới việc “trồng người” theo ý nghĩa thật sự.

Và trong hiện thực để sắp xếp chu đáo gia đình thì tôi đã nói chuyện rằng “Cuộc sống lấy bàn thờ thần phật làm trung tâm” và “Ba điều thực hành” (Thực hiện chào hỏi buổi sáng tại gia đình. Nếu được người khác gọi thì trả lời “Vâng” một cách rõ ràng. Khi cởi giày dép thì xếp cho ngay ngắn) là vô cùng quan trọng. Những việc này là những việc luôn luôn nên coi trọng với tư cách là hội viên hội chúng ta.

Mỗi người mong muốn sẽ tạo dựng một quốc gia hài hòa tuyệt vời và hành động một cách sáng tạo và nghiêm túc

Cùng với việc bồi dưỡng các thanh niên, thiếu niên và trẻ nhỏ như thế này, trong “Phương châm cho năm 2022” thì tôi đã thêm vào một câu văn là “thêm nữa là kế thừa truyền thống của đất nước mình để làm thế nào tạo dựng một quốc gia hài hòa tuyệt vời”.

Nhật Bản từ thượng cổ đã được đặt tên nước là “Đại Hòa (Yamato)”. “Đại Hòa (Yamato)” có ý nghĩa là “hòa bình lớn lao”, “sự hài hòa lớn lao” và chúng ta đã lấy việc nhất quán trước sau như một tinh thần đó làm lý tưởng mang tính quốc gia.

Ngoài ra, trước đây Thánh Đức thái tử (thái tử Shotoku) đã từng nêu ra câu “Dĩ hòa vi quý” trong điều thứ nhất của hiến pháp mười bảy điều. Tinh thần chứa đựng trong câu nói đó không chỉ là quy phạm để xây dựng đất nước vào thời đó mà bây giờ cũng đang sống trong tính dân tộc, tính tinh thần của người Nhật.

Thêm nữa, lịch sử và truyền thống mang tính cá tính nhất của Nhật Bản được cho là nằm ở chế độ thiên hoàng.

Việc hoàng gia không có tên gia tộc hay họ được cho là sự thể hiện của việc vốn từ đầu hoàng gia có tính chất vô tư và luôn là một với quốc dân. Việc người Nhật đã vừa đối mặt trực diện với nhiều khó khăn khác nhau vừa xây dựng văn hóa, truyền thống phong phú mang đậm bản sắc Nhật Bản kể từ khi kiến quốc thì có lẽ tôi có thể thừa là kết quả của việc dù là thời đại nào thiên hoàng đều là rường cột của đất nước và dựa vào đó mà quốc dân trở nên “hòa” để nỗ lực.

Mặt khác, Nhật Bản sau chiến tranh đang bị chỉ trích là theo đuổi lợi ích hay tính hợp lý mang tính kinh tế, và lịch sử, truyền thống, theo đó là tinh thần đã được bồi đắp cho tới nay của Nhật Bản bị bỏ sang một bên và bị lãng quên dần.

Lúc này, khi hướng ánh mắt nhìn thế giới thì cách suy nghĩ coi đất nước mình là trên hết đang mạnh lên. Trong quá trình đó, tôi nghĩ rằng không phải quan trọng là phải phát huy đầy đủ tinh thần “hòa” được chứa đựng trong truyền thống của Nhật Bản và thực hiện tốt nhiều vai trò khác nhau với tư cách là một nước Nhật Bản ở trên thế giới hay sao ạ?

Để làm điều đó thì quan trọng hơn hết là đất nước của bản thân phải đang vững vàng. Mong muốn và hành động với ý định tạo dựng một đất nước tuyệt vời thì không chỉ phó thác cho các chính trị gia mà chúng ta mong từng người mở rộng lòng mình hơn nữa để đảm nhận công việc một cách nghiêm túc và mang tính sáng tạo.

Từ ngữ gọi là “Canh tác mảnh ruộng tâm hồn” rất cuộc là đi tới tận cùng của việc gọi là biết được con người thật sự của mình

Tiếp đây, như tôi cũng đã chỉ ra trong cả phương châm hành động tín ngưỡng, tại ngày 15 tháng 11 năm ngoái, chúng ta đã chào đón ba mươi năm kế thừa pháp đăng từ Đức Khai Tổ. Khi nhìn lại thì tôi có cảm xúc là đã ba mươi năm trôi qua rồi sao.

Ngay trong buổi lễ kế thừa pháp đăng, tôi đã thưa rằng “Đội hình một hàng ngang. Tôi muốn tất cả mọi người trở thành một khối thống nhất rồi xuất phát”. Tất cả các bạn hội viên mỗi người đều có phật tính đều nhau. Tôi cũng muốn tiếp tục xếp vào một hàng ngang để bước đi trên con đường phật giáo với tư cách là một bồ tát đã được Kinh Pháp Hoa thuyết giảng giống như tất cả các bạn —— Tôi đã chứa đựng tâm tư đó vào câu nói “Đội hình một hàng ngang”.

Ngoài ra, vào năm 1992 là năm tiếp theo của năm kế thừa pháp đăng thì tôi tự xưng là “đi quanh thăm họ hàng” để thăm một trăm ba mươi hội trường trên cả nước và nhận được cơ hội để gặp gỡ giao lưu với các bạn tín hữu.

Chúng ta ai cũng đang sống đời trong khi vừa có quan hệ với nhau, phụ thuộc lẫn nhau và chịu ảnh hưởng của nhau. Nếu nhìn một cách rộng lớn thì không chỉ con người mà tất cả không chừa thứ gì trong vũ trụ đều có thể nói là họ hàng của chúng ta. Vì trong đó họ hàng thân thiết nhất, tâm hồn hòa hợp nhất là các tín hữu nên tôi xin được gọi là “đi quanh thăm họ hàng”.

Đức Khai Tổ khi nghe được từ ngữ là “đi quanh thăm họ hàng” thì đã cực kỳ vui mừng mà nói rằng “Từ ngữ gọi là họ hàng thật tuyệt vời”, “Gần đây Nichiko đang tới giáo hội một cách vui vẻ”. Và Người nói với tôi với giọng có vẻ nói đùa rằng “Giá mà con kế thừa pháp đăng sớm hơn nhì”.

Tuy nhiên, vào ngày 4 tháng 10 năm 1999, gần như là tám năm sau kể từ việc kế thừa pháp đăng, Đức Khai Tổ đã nhập diệt ở tuổi chín mươi hai. Cho tới lúc đó thì hẳn có chuyện gì là tôi lại có cảm xúc muốn nhờ vả Đức Khai Tổ giúp. Tôi chợt cảm thấy giống như là Đức Khai Tổ thông qua sự nhập diệt của chính mình đã thúc đẩy chúng ta phải tự lập.

Tôi đã hết lần này tới lần khác xin thưa rằng không phải là nếu diễn đạt những lời dạy của Đức Khai Tổ một cách súc tích thì đó là lòng hiếu thảo, cúng dường tổ tiên và hạnh bồ tát hay sao ạ.

Nhất là hạnh bồ tát là lời dạy chiếm vị trí trung tâm của Kinh Pháp Hoa. Tự mình khởi phát tâm bồ tát rồi tinh tấn là hạnh bồ tát. Nếu diễn đạt bằng ngôn từ gần gũi thì đó là việc học tập, thụ đắc những lời dạy của phật để phát huy tâm lòng yêu thương đồng cảm. Tôi nghĩ rằng điều mà Đức Khai Tổ muốn nói nhất là đi tới tận cùng của những việc đó.

Gần đây thì các bạn tín hữu nhận được sự hướng dẫn trực tiếp từ Đức Khai Tổ đã trở nên ít đi. Tôi mong các bạn nhất định hãy truyền tải những trải nghiệm được cứu rỗi hay những sự nhận ra có được thông qua sự hướng dẫn của Đức Khai Tổ cho thật nhiều người.

Sau khi kế thừa pháp đăng, điều mà lúc đó tôi muốn xin thừa nhất là việc muốn được mọi người biết tới con người thật sự của mình. Luận về người khác, luận về cuộc đời thì thật dễ dàng. Tuy nhiên, thứ cốt yếu nhất là việc nhìn kỹ và biết được con người mình.

Vậy thì để biết được con người mình thì nên làm thế nào ạ? Dựa trên nền tảng ý thức đó, tôi đã nêu ra mục tiêu gọi là “canh tác mảnh ruộng tâm hồn” <“Mảnh ruộng tâm hồn” (Chỉ mảnh ruộng là tâm hồn. Từ việc tâm hồn là một nơi tốt để gieo trồng hạt giống của phật mà được gọi là mảnh ruộng là tâm hồn) > từ thời điểm lễ kỷ niệm sáu mươi năm sáng lập giáo đoàn và đã cùng với tất cả các bạn bước đi cho tới ngày hôm nay.

Con người trong nhiều trường hợp rất hay nắm bắt một cách cố định về bản thân nhỏ bé có giới hạn rằng “Đây là con người mình” và trở nên thấp kém hay ngược lại trở nên ngạo mạn. Tuy nhiên, đó có phải là con người mình thật sự không ạ?

Đức Thích Ca cuối cùng cũng lại giác ngộ chân lý, phật pháp sau khi đã phiên muộn, khổ sở với tư cách là con người. Vì vậy, chúng ta, những con người giống vậy, vốn từ đầu đã có sẵn cả năng lực để lĩnh hội được chân lý - phật pháp lần sức mạnh để tự mình giải quyết vấn đề.

Có thể biết được con người thật sự như thế của mình thì mới có thể khắc phục được nhiều vấn đề khác nhau ở ngay trước mắt, từ đó một cuộc đời vui phơi phới và có lẽ sống sẽ bắt đầu.

Vì vậy, từ ngữ gọi là “canh tác mảnh ruộng tâm hồn” rốt cuộc là đi tới tận cùng của việc gọi là biết được con người thật sự của mình. Việc biết được rằng bản thân mình đang tồn tại trong cuộc đời này lúc này là một bản thân có tâm hồn giống như phật vĩ đại là điều quan trọng hơn hết thảy.

Ba mươi năm kể từ kế thừa pháp đăng. Các bạn tín hữu tự nhận thức điều đó và đang sống một cuộc đời tràn đầy sức sống đã tăng lên một cách chắc chắn cho tới lúc này. Mặt khác, vẫn còn rất nhiều vị chưa nhận ra con người thật sự của mình.

Tôi tha thiết mong rằng chúng ta phải trở thành Hội Kosei-kai có thể tiếp tục từ nay tới nhà hội thăm tình hình, dẫn đường chỉ lối hơn nữa để thật sự cụ thể hóa tinh thần của Kinh Pháp Hoa.

Năm nay tai họa corona cũng tiếp tục diễn ra và có thể là chúng ta không cần tới các hoạt động vốn có. Tuy nhiên, tức thị đạo trường —— chúng ta hãy tinh tấn với cảm xúc là lúc này, chỗ này là nơi cầu đạo, nơi tu hành của ta. Và chúng ta luôn muốn từ nay tiếp tục sắp xếp chu đáo gia đình - đơn vị nhỏ nhất của xã hội, để trưởng thành cùng với thế hệ sẽ gánh vác tương lai.

(Từ 'Báo Kosei' - số ngày 3 tháng 1 năm 2022)